

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з наукової роботи та
інноваційного розвитку

Л. Д. Романчук

«09» __06__ 2020 р.

П Р О Г Р А М А

вступного іспиту до аспірантури за ступенем «Доктор філософії» за
освітньо-науковою програмою Агронімія зі спеціальності 201 Агронімія
галузі знань 20 Аграрні науки та продовольство

Програму підготували:

Мойсієнко В. В. – доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувачка кафедри рослинництва;

Дідора В. Г – доктор сільськогосподарських наук, професор кафедри рослинництва;

Кропивницький Р.Б.– кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри ґрунтознавства та землеробства;

Ключевич М. М. – доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри захисту рослин;

Тимошук Т. М. – кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри захисту рослин;

Стоцька С. В. – кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри рослинництва;

Схвалено кафедрою рослинництва «23» квітня 2020 р. (протокол № 11)

Зав. кафедри _____ В. В. Мойсієнко

Схвалено науково-методичною радою спеціальності «Агрономія» «02» червня 2020 р. (протокол № 5)

Голова науково-методичної ради спеціальності «Агрономія», д. с.-г. н., професор _____ В. В. Мойсієнко

ВСТУП

В умовах нових економічних відносин доктор філософії зі спеціальності «Агрономія» повинен мати фундаментальну гуманітарну, загальнонаукову, спеціальну та практичну підготовку, досконало володіти своєю спеціальністю, оновлювати і збагачувати свої знання, вміти на практиці застосовувати сучасні економічні методи управління та технології вирощування сільськогосподарських культур.

Досягнення зазначених вимог можливе за умов постійного проведення контрольних заходів із визначення відповідності знань та умінь випускників змісту освіти та змісту навчання, зазначених у галузевих стандартах.

Головним завданням вступного іспиту до аспірантури зі спеціальності «Агрономія» є виявлення у здобувачів спеціальних знань і практичних навичок з комплексу спеціальних навчальних дисциплін.

Для вступників за ступенем «Доктор філософії» зі спеціальності «Агрономія» на базі ОКР «Спеціаліст» / ступеня «Магістр» цей комплекс включає дисципліни:

- землеробство;
- рослинництво;
- селекція і насінництво;

У процесі складання вступного випробування зі спеціальності вступники повинні відповідно до вимог кваліфікаційної характеристики на базі ОКР «Спеціаліст» / ступеня «Магістр» зі спеціальності «Агрономія» показати високу фундаментальну професійну та практичну підготовку.

Зазначені фахові випробування можуть бути використані також з метою оперативного визначення роботодавцем, науковим керівником наявності в студента-випускника мінімальних знань та умінь, визначених галузевими стандартами вищої освіти і необхідних для виконання ними відповідних соціально-виробничих функцій та успішного вирішення типових завдань професійної діяльності.

Як результат доктор філософії зі спеціальності агрономія повинні знати:

- ✓ завдання та тенденції розвитку рослинницької галузі в Україні;
- ✓ господарське значення, різноманітність використання, поширення та потенціали урожайності культур і приклади їх високої реалізації у виробництві;
- ✓ еколого-біологічні та агрохімічні основи їх вирощування;
- ✓ прогресивні технології вирощування високих та екологічно безпечних урожаїв культур у різних ґрунтово-кліматичних умовах України;
- ✓ вимоги державного стандарту щодо якості рослинницької продукції та шляхи її поліпшення; заходи щодо зменшення до мінімуму втрат урожаю при збиранні, транспортуванні, післязбиральній обробці та зберіганні.

На основі набутих знань майбутні науковці зможуть формувати науково-професійні компетентності, що передбачають здійснення інноваційної, педагогічної, експериментально-дослідницької, професійної та науково-організаційної діяльності в аграрному секторі та закладах вищої

освіти; науково та обґрунтовано програмувати максимально можливі рівні урожайності сільськогосподарських культур; розробляти, удосконалювати та з високою ефективністю реалізовувати прогресивні технології вирощування польових культур в умовах різних форм власності і господарювання; здійснювати біологічний контроль за станом посівів та управляти процесами формування врожаю; забезпечувати високу економічну ефективність впроваджуваних технологій та їх екологічну чистоту; розробляти і реалізовувати заходи щодо поліпшення якості та зменшення втрат рослинницької продукції.

Критерії оцінки вступного іспиту до аспірантури зі спеціальності 201 «Агрономія»

Для вступників передбачається виконання письмового вступного іспиту до аспірантури зі спеціальності, яке об'єктивно визначає їхній рівень підготовки.

Вступний письмовий іспит до аспірантури зі спеціальності проводиться у вигляді письмових відповідей на поставлені запитання, що містяться у варіативних завданнях.

Екзаменаційні білети передбачають питання з визначених дисциплін. За відповідь предметна комісія зі спеціальності виставляє бали (максимум 100), на основі чого розраховується середній бал за відповіді на всі питання.

Оцінювання здійснюється за бальною системою (табл. 1).

Таблиця 1

Система оцінювання іспиту зі спеціальності за 100-бальною системою

Оцінка в балах	Оцінка за 4-бальною шкалою	Пояснення
90-100	відмінно	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
82-89	добре	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
64-73	задовільно	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-63		Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	незадовільно	Недостатньо (виконання не задовольняє мінімальним критеріям)
0-34		

Приймальна комісія допускає до участі у конкурсному відборі для вступу на навчання вступників на основі раніше здобутого освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст / ступеня магістр, які при складанні вступного іспиту до аспірантури зі спеціальності отримали не менше 60 балів. Тривалість вступного іспиту до аспірантури зі спеціальності – 2 години.

ЗМІСТ ВСТУПНОГО ІСПИТУ В РОЗРІЗІ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

«ЗЕМЛЕРОБСТВО»

Будова і об'ємну маса ґрунту. Ґрунтові агрегати та механічні елементи. Загальна пористість ґрунту. Величина загальної пористості. Будова орного шару ґрунту. Об'ємна маса ґрунту. Структура ґрунту. Ґрунтовий агрегат. Структурність ґрунту. На агрегатний стан ґрунту. Поняття структури ґрунту – морфологічне і агрономічне. Найпоширенішим методом визначення агрегатного складу ґрунту в лабораторії – метод М.І. Саввінова. Механічний склад ґрунту. Механічними елементами. Фізичні властивості і хімічний склад. Агрономічні властивості ґрунту.

Водний режим ґрунту. Вологість ґрунту. Агрогідрологічні константи вологи в ґрунті: непродуктивна волога, продуктивна волога, вологість стійкого в'янення, найменша вологоємність, повна вологоємність, капілярна вологоємність. Методів визначення вологості ґрунту.

Сумарне водоспоживання і коефіцієнт водоспоживання для сільськогосподарських культур. Результати динамічного визначення вологості й щільності (об'ємної маси) ґрунту. Бур'яни. Не паразити однорічні. Біологічні групи: ефемери, ярі, озимі та зимуючі. Ярі ранні та ярі пізні, озимі, зимуючі, бур'яни. Не паразити дворічні. Біологічні групи: справжні і факультативні. Не паразити багаторічні. Поділ на коренепаросткові, кореневищні, коренестрижневі, коренемичкуваті, китицекореневі, цибулинні, бульбові, повзучі. Представники. Заходи боротьби.

Визначення видового складу насіння бур'янів. Засміченість товарного зерна. Вид бур'янів за морфологічними ознаками насіння. Оцінка забур'яненості. Кількісні, або інструментальні методи обліку бур'янів. Візуальні (окомірні) методи оцінювання забур'яненості полів. Чотири методи обліку забур'яненості. Карта засміченості ґрунту насінням бур'янів.

Обробіток ґрунту. Система обробітку ґрунту. Системи: основний обробіток, передпосівний, післяпосівний обробіток ґрунту під певну культуру, обробіток ґрунту в сівозміні. Оцінка якості польових робіт. Система основного обробітку ґрунту під озимі та ярі культури залежно від попередника. Ерозія та протиерозійний обробіток. Ланка сівозміни. Схема сівозміни. Складання схем сівозмін. Проект схеми сівозмін. Чергування культур в сівозміні. Економічна оцінка сівозміни. Потоково-групове використання техніки. Спеціалізовані сівозміни. Екологічна оцінка сівозмін.

«РОСЛИННИЦТВО»

Рослинництво – головна галузь сільськогосподарського виробництва. Сучасний стан рослинницької галузі в Україні. Розвиток рослинництва як науки і галузі сільськогосподарського виробництва. Поняття про культуру рослин. Пріоритет видатних вчених вітчизняної агрономії у розвитку наукових основ рослинництва. Екологічні та економічні принципи розміщення польових культур. Основні групи польових культур. Розміщення культур на ґрунтах із різними властивостями та рівнями родючості. Динаміка росту, фази, етапи, періоди, тривалість вегетаційного періоду рослин. Теорія водоспоживання. Біологічний і агрономічний контроль за ростом і розвитком посівів. Якість продукції рослинництва.

Розвиток насіннезнавства в Україні та завдання контрольно-насінневої служби. Державні насінневі інспекції. Внутрішньогосподарський насінневий контроль. Документи про якість насіння. Мета і завдання Міжнародної асоціації по насінневому контролю (ISTA). Вимоги до посівного матеріалу. Державний стандарт України (ДСТУ) на насіння. Фізіологічні й біологічні властивості насіння. Поняття про партію, контрольну одиницю. Документація партії і зразків. Відбір та оформлення середніх проб. Польова схожість насіння, якість сходів та шляхи їх підвищення.

Загальна характеристика зернових культур: посівні площі та їх структура, розміщення по зонах, хімічний склад головної та побічної продукції, продовольча, кормова та сировинна цінність. Значення якості зерна і заходи, які стимулюють виробництво сильних та твердих пшениць, пивоварного ячменю, кращих сортів проса, гречки. Шляхи вирішення зернової проблеми. Морфологічні та біологічні особливості озимих та ярих зернових культур. Фази росту, стадії розвитку, етапи органогенезу. Вплив екологічних факторів та агротехнічних прийомів на ріст, розвиток, процеси формування урожаю і його якості, стійкість рослин до посухи, низьких та високих температур, підвищеної кислотності та засоленості ґрунту, вилягання тощо. Передзбиральне стікання зерна. Озимі хліба. Суть, особливості та мета інтенсивної технології. Ярі зернові хліба та круп'яні культури. Пізні ярі зернові культури.

Значення зернових бобових культур у збільшенні виробництва продовольчого зерна і вирішенні проблеми кормового білка. Хімічний склад зерна, соломи та зеленої маси. Симбіоз бобових культур і бульбочкових бактерій. Агротехнічне і організаційно-господарське значення зернових бобових культур. Горох. Соя. Квасоля. Люпин. Сочевиця. Чина, нут. Кормові боби. Інтенсивна технологія вирощування.

Стан та перспективи виробництва картоплі. Концентрація картоплярства навколо великих міст і промислових центрів. Вимоги картоплі до умов вирощування. Особливості росту і розвитку. Утворення і формування бульб. Організація і застосування інтенсивної технології. Зональні особливості у підготовці ґрунту. Особливості вирощування ранньої картоплі. Літні посадки картоплі на півдні. Особливості вирощування картоплі із застосуванням елементів голландської, астраханської технологій. Інтенсивна технологій

виращування. Кормові буряки. Використання та кормова цінність. Висока продуктивність. Поширення в Україні. Біологічні особливості та вимоги до факторів урожайності. Інтенсивна технологія вирощування.

«СЕЛЕКЦІЯ ТА НАСІННИЦТВО»

Метод стерильних тканин та кліток. Використання розмноження *in vitro*. Одержання безвірусного матеріалу (на прикладі картоплі). Генетична інженерія на рівні клітини. Генна інженерія.

Способи підвищення точності досліду, селекційних посівів і сортовипробування. Селекційні сівозміни. Техніка робіт в розсадниках селекційного процесу. Види розсадників. Сортовипробування в селекційній установі

Організація державного сортовипробування згідно Закону України «Про насіння і садивний матеріал» та Закону «Про охорону прав на сорти рослин». Державна служба з охорони прав на сорти рослин і її підрозділ Український інститут експертизи сортів рослин проводять експертизу рослин на відповідність критеріям охороноздатності, визначають ВОС-тест.

Сортодослідні станції і обласні експерт центри, які є підрозділами Державної служби з охорони прав на сорти рослин, у різних еколого-географічних зонах України оцінюють сорти впродовж трьох років на врожайність і якість продукції, стійкість до ураження хворобами та шкідниками. Кращі сорти рекомендують для занесення в «Реєстр сортів рослин України»

Вихідний матеріал. Групи, на які умовно поділяють вихідний матеріал. Вихідний матеріал об'єднаний поняттям „сформовані популяції“. Цінність сформованих популяцій в селекції нових сортів. Вихідний матеріал, який відноситься до спеціально створеного. Значення гібридизації (внутрішньовидової і віддаленої), мутагенезу, поліплоїдії, інбридингу, біотехнологічних методів в селекції нових сортів і гібридів. Види вихідного матеріалу, які переважають у сучасній селекції різних культур.

Принципи підходу до створення моделі майбутнього сорту. Елементи, покладені в основу аналізу екологічних факторів зони вирощування майбутнього сорту. Основні параметри майбутнього сорту.

Стан популяції рослин та забезпеченість ефективності добору. Показники, за якими ведеться добір. Переваги і недоліки масового добору. Модифікації масового добору. Принцип і призначення одноразового масового добору. Принцип і призначення багаторазового масового добору. Принцип і призначення безперервного масового добору.

Суть індивідуального добору. Переваги індивідуального добору перед масовим добром. Модифікації індивідуального добору для самозапильних культур. Модифікації індивідуального добору для перехреснозапильних культур. Принцип і застосування методу пересівів. Принцип і застосування методу педігрі. Принцип і застосування індивідуально-родинного добору. Принцип і застосування родинно-групового добору. Принцип і застосування методу половинок (резервів).

Відмінність синтетичної селекції від аналітичної. Складність добору батьківських форм для схрещування, її подолання. Методи штучного запилення рослин при гібридизації. Основні операції, що виконуються при гібридизації пшениці, гороху, кукурудзи.

Терміни „продуктивність“, „урожайність“, „урожай“, «елементів структури урожайності» певної культури. Методи оцінки продуктивності і урожайності. Принцип методу суцільного обліку. Принцип методу пробних ділянок. Визначення біологічної урожайності.

Поняття селекційний процес. Схема селекційного процесу. Види селекційних посівів відомі у селекційному процесі. Основні умови розміщення селекційних посівів. Основні елементи розрахунку площі колекційного чи селекційного розсадника. Основні елементи розрахунку площі попереднього чи конкурсного сортовипробування. Розрахунок площі контрольного розсадника.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Бур'яни та заходи боротьби з ними / [Манько Ю.П., Веселовський І.В., Орел Л.В., Танчик С.П.] – К.: 1998. – 240 с.
2. Загальне землеробство / [Єщенко В.О., Копитко П.Г., Опришко В.П. та ін.] – К.: Вища школа, 2004. – 336 с.: іл.
3. Землеробство / Кравченко М. С., Злобін Ю А, Царенко О.М. – Київ: Либідь, 2002. – 494 с.
4. Практикум із землеробства / Кравченко М.С., Царенко О.М., Міщенко Ю.Г. – К., 2003. – 320 с.
5. Зінченко О.І. Рослинництво / Зінченко О.І., Салатенко В.Н., Білоножка М.А. К.: Аграрна освіта, 2001. – 591 с.
6. Лихочвор В. В. Рослинництво. Технології вирощування сільськогосподарських культур / Лихочвор В.В. – 2-е видання, виправлене. К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 808 с.
7. Рослинництво/ [Каленська С.М., Шевчук О.Я., Дмитришак М.Я. та ін.]. За ред. О. Я. Шевчука. – К.: НАУУ, 2005. – 502 с.
8. Бобро М. А. Рослинництво. Лабораторно-практичні заняття /За ред. М.А. Бобро, С.П. Танчика, Д.М. Алімова. – К.: Урожай, 2001.
9. Алімов Д.М. Технологія виробництва продукції рослинництва: [підручник] / Д. Алімов, Ю. Шелестов. – К.: Вища школа, 1995. – 271 с.
10. Шевніков М. Я. Світові агротехнології / Микола Янаєвич Шевніков. – Полтава: 2018. – 238 с.
11. Селекція і насінництво сільськогосподарських культур: [підручник] / [Молоцький М.Я., Васильківський С.П., Князюк В.І., Власенко В.А.] - К.: Вища освіта, 2006. - 458 с.
12. Зозуля О.Л. Селекція і насінництво польових культур / О.Зозуля, В.Мамалига - К.: Урожай, 1993.-416 с.

Питання до вступу в аспірантуру зі спеціальності 201 «Агрономія»

1. Ресурсозберігаюча технологія вирощування пшениці озимої, її особливості та ефективність.
2. Роль органічних та мінеральних добрив у підвищенні врожаїв сільськогосподарських культур різних ґрунтово-кліматичних зон.
3. Способи передпосівної підготовки насіння до сівби та їх ефективність.
4. Енергозберігаюча технологія вирощування жита озимого в Поліссі України.
5. Значення роздрібного внесення мінеральних добрив в технології вирощування сільськогосподарських культур.
6. Фенологічні фази росту та розвитку зернобобових культур.
7. Енергозберігаюча технологія вирощування буряків цукрових.
8. Роль позакореневого живлення в управлінні процесів росту та розвитку рослин.
9. Класифікація та характеристика різних груп картоплі.
10. Особливості інтенсивної технології вирощування продовольчого, кормового та пивоварного ячменю.
11. Основні типи і підтипи ґрунтів, що поширені на території України. Їх характеристика.
12. Характеристика сортів пшениці озимої, занесених до державного реєстру сортів рослин, придатних для поширення в Поліссі України.
13. Стан, перспективи розвитку та біологічні особливості гречки посівної.
14. Попередники, строки і способи основного та передпосівного обробітків ґрунту під пшеницю.
15. Роль сорту, гібриду у програмуванні урожаю.
16. Біологічні особливості розвитку кукурудзи за основними етапами органогенезу. Технологія вирощування кукурудзи на зерно і силос в Лісостепу та Поліссі.
17. Травосумішки, їх значення та застосування. Способи, строки і техніка посіву.
18. Значення та техніка проведення інкрустації насіння сільськогосподарських культур.
19. Стан, перспективи розвитку, виробництво та біологічні особливості картоплі. Особливості голландської технології вирощування картоплі.
20. Поняття про систему удобрення, її завдання, фізіологічні основи, які визначають потребу сільськогосподарських культур у добривах.
21. Стан льонарства та біологічні особливості льону-довгунця.
22. Абіотичні фактори, біологічні особливості та технологія вирощування екологічно безпечної продукції льону-довгунця.
23. Вплив мінеральних добрив на накопичення нітратів та радіонуклідів у рослинницькій продукції.
24. Однорічні злакові і бобові трави. Кормова цінність, біологія та агротехніка вирощування.

25. Посівні площі, врожайність та біологічні особливості тритікале.
26. Основний обробіток ґрунту після багаторічних трав під озимі зернові культури.
27. Мінеральні добрива. Їх класифікація, характеристика та особливості застосування під різні сільськогосподарські культури.
28. Виробництво та біологічні особливості ріпаку озимого.
29. Особливості вирощування люпинів на зелене добриво.
30. Сірі лісові ґрунти, їх характеристика та шляхи підвищення родючості.
31. Особливості вирощування буряків кормових у зоні Полісся України.
32. Попередники, строки і способи основного та передпосівного обробітків ґрунту під картоплю.
33. Абіотичні фактори, біологічні особливості та технологія вирощування екологічно безпечної продукції жита озимого.
34. Технологія вирощування саджанців хмелю.
35. Види мікроелементів та їх значення у живленні рослин.
36. Абіотичні фактори, біологічні особливості та технологія вирощування екологічно безпечної продукції гороху посівного.
37. Значення сої як високобілкової та олійної культури. Поширення, урожайність та перспективи збільшення виробництва її в Україні. Особливості енергозберігаючої технології вирощування сої.
38. Суть законів землеробства і рослинництва та врахування їх при програмуванні урожаїв.
39. Вирощування конюшини лучної на насіння.
40. Значення квасолі як високобілкової культури. Продовольча цінність. Характеристика найбільш поширених видів квасолі. Біологічні особливості квасолі звичайної.
41. Роль і місце багаторічних бобових трав у сівозмінах Полісся та Лісостепу України, їх екологічне значення.
42. Методика визначення польової схожості та щільності фітоценозу.
43. Озимі і ярі зернові культури та їх місце у структурі посівних площ в Україні.
44. Калійні добрива. Види, норми та строки внесення під польові культури.
45. Причини зимово-весняної загибелі озимих та прийоми захисту їх від несприятливих умов зимівлі. Контроль за ходом перезимівлі.
46. Нульові технології вирощування (No-till) у рослинництві або технології прямого посіву.
47. Роль ґрунтової та листової діагностики в продукційному процесі.
48. Технологія вирощування злакових та бобових багаторічних трав на насіння.
49. Сучасна технологія вирощування ріпаку ярого.
50. Рідкі комплексні добрива. Види, способи внесення під польові культури.
51. Особливості закладання та проведення виробничих дослідів.
52. Сучасна технологія вирощування гороху посівного.

53. Органічні добрива. Значення, види, особливості застосування в польових, кормових та спеціальних сівозмінах.
54. Особливості методики закладання польових дослідів.
55. Індустріальна технологія вирощування буряків цукрових.
56. Способи та строки збирання кукурудзи на зерно та силос.
57. Вимоги до посівного матеріалу.
58. Енергозберігаюча технологія вирощування соняшнику.
59. Фотосинтетичний потенціал та чиста продуктивність фотосинтезу.
60. Методика відбору зразків ґрунту та рослин для лабораторних аналізів.

Гарант, д. с.-г. наук, професор

В. В. Мойсієнко